

Nr 90.

Av herr **Lindhagen**, om en *självständig svensk representation i republiken Kina*.

Den under tredje huvudtiteln gjorda framställningen om utvidgad diplomati kan betecknas såsom ett europeiskt dokument. Den gamla Europas självkänsla, såsom enligt sin uppfattning representerande världen, går på visst sätt igen i densamma. Det vimlar av förslag till representanter för det lilla hörn av jordklotet som kallas Europa, under det att representantskapen i de stora världsdelarna, särskilt Asien, framstå mera såsom kuriosas på ett och annat ställe.

Vad som särskilt väckt min uppmärksamhet är, att propositionen fortfarande gör det stora kinesiska riket till ett lydland under det i jämförelse därmed lilla Japan. Kina är världens äldsta och största kulturland. Ingen europeisk litteratur kan mäta sig med den kinesiska i omfattning och tankarnas djup. Från denna gamla kulturvärld, bortglömd av Europa, nödgas vi nog till sist hämta åtskilligt av de idéer och förnimmelser, som skola rädda oss. Kina är också det ofantligaste av alla riken i nutiden och bär på de största framtidsmöjligheter. Där om någonstädes böra vi ha en särskild representation enligt min uppfattning. I dagens tidningar läsa vi för övrigt, att den sedan någon tid planerade svensk-kinesiska högskolan börjat taga gestalt. I detta ligger också en erinran för det nu behandlade ämnet.

Det hemställes:

att riksdagen, med anledning av regeringens proposition under tredje huvudtiteln om utvidgad diplomati, ville för sin del uttala sig för en *självständig svensk representation i republiken Kina* och anslå medel därtill eller ock anhålla hos regeringen om förslag i detta ämne till denna eller nästa riksdag.

Stockholm den 21 januari 1921.

Carl Lindhagen.

